

۲۰۱۹/۰۵/۱۴

نوری هروی (انیس)

ایجاد امنیت و دستیابی به کار دو اصل موازی و مهم در رفع مشکل کنونی کشور

حوادث غیر مترقبه ناشی از بدامنی و عودت سیل آسای مهاجران از کشورهای خارجی از جمله کشور اسلامی ایران در همین روزهایی که مناسبات ایالات متحده امریکا با کشور ایران در حال وخامت قرار دارد و کشورهای اروپایی در اواخر سال گذشته و اوایل سال روان به عنوان زنگ خطر نهایت پرصدا در گوش ها طنین انداز گردیده است، خطری که تأثیر ناگوار آن نه تنها در شرایط کنونی کشورما، بلکه آینده سرزمین ما را نیز دچار مشکلات زیادی از نگاه نیروی بشری و ویرانی های ناشی از جنگ خواهد ساخت.

این در حالیست که پروسه صلح با وجود تلاش های زیاد کمیسیون عالی صلح و کوشش دوامدار نماینده خاص وزارت خارجه امریکا در چند دور نشست در قطر و ابوظبی به نتایجی که از آن انتظار می رفت برای دستیابی به مذاکرات بین الافغانی نرسیده است.

در همین شرایط دشوار کشورما که جنگ و ناآرامی های ناشی از آن تمام داشته های اقتصادی و زمینه های شغلی را از مردم گرفته است و صعود سرسام آور نرخ ها در بازار بیداد می کند و از جانب دیگر عدم امنیت و آرامش در ولایات و ولسوالی ها و حتا شهر کابل عامل بزرگ در افزایش بیکاری در میان جوانان گردیده است. گفته می شود که وقتی جوانان کشور ما نسبت عدم شغل و دستیابی به کار و وظایفی که بتوانند معیشت زندگی خود و خانواده های خویش را تأمین نمایند و عدم امنیت کامل که روز به روز شغل و کار های عادی حتا مزدورکاری یومیه برای جوانان کاهش می یابد، بدون شک جوانان بیکار مجبور به مهاجرت های اجباری می گردند.

حقیقت مسلم است که این بی سرنوشتی، بدون مهاجرت اجباری به کشورهای خارجی از جمله کشور های همسایه چیز دیگر در قبال ندارد و این معضل عامل مهاجرت را برای جوانان مساعد می سازد. جوانان بیکار مجبور می شوند تا با قبول خطر غرق شدن به دریاها، کشته شدن ها و فروخته شدن توسط گروپ های وابسته به مافیای قاچاق انسان تن به مهاجرت دهند که اکنون نیز با افزایش ناامنی ها ادامه دارد، از طرف دیگر در همین شرایط ناگوار، کشور همسایه ما ایران برای فشار دادن ناخن افکار مردم ما تدابیر عودت اجباری افغانهای مهاجر را اتخاذ نموده است که این تصمیم بی موقع که جنگ و ناآرامی، عدم شغل و کار رو به افزایش است، دردسر جدیدی را برای مردم کشور ایجاد می نماید.

برای رفع همین معضل افزایش بیکاری در میان جوانان، رئیس جمهور کشور در یکی از جلسات رسمی یک برنامه خاص اشتغال زایی را پیشکش و اعلام نمود تا از طریق نهادهای دولتی زمینه کار و اشتغال برای جوانان کشور مساعد گردد، تا از زیر بار مهاجرت های اجباری و غرق شدن در دریا های عمیق کشورهای اروپایی نجات یابند. در این زمینه رئیس جمهور کشور چند وریانت نهایت مهم و سازنده را که از یک نگاه موضوع بیکاری کاهش یافته و از جانب دیگر روی سکتور های اقتصادی و توسعه روش اقتصادی دولت و مردم تأثیر نهایت مثبت و راد می سازد مورد بررسی قرار داد. رئیس جمهور کشور در قدم نخست گسترش سکتور زراعت را مورد بررسی قرار داد و از عرصه هایی که در زراعت و گسترش فعالیت های زراعتی تأثیر زیاد می داشته باشد و عامل ایجاد اشتغال برای افراد بیکار به خصوص جوانان می گردد و با افزایش فرآورده های زراعتی، مشکل نهایت مهم مردم را از نگاه غله جات حل می سازد تذکار به عمل آورد. اما بر اساس عقیده تحلیلگران، گسترش زراعت و تحت کشت قرار دادن، زمین های بایر به عنوان روزنه امیدی برای کار، به شرایط امن و امکانات زیادی نیاز دارد تا از یک طرف دهقانان و نهادهای زراعتی بتوانند در فضای امن به کشت و کار زمین های خود مصروف شوند و از جانب دیگر امکانات کشت زمین از طریق نهادهای مسئول عرصه های زراعتی برای آنها مساعد گردد که این دو وریانت اول تأمین امنیت و دوم امکانات کشت و زراعت که یکی از راهکار های دستیابی به شغل برای جوانان خوانده می شود باید از طریق نهادهای مسئول برای رفع معضل کنونی جوانان مساعد گردد.

اما بررسی ها و تجارب نشان می دهد که موضوع امنیت از جمله مسائلی است که در چند سال اخیر عامل کندی پروسه کشت و کار دهقانان گردیده است، فرصت های کاری را از آنان گرفته است، زیرا در ساحاتی که امنیت کلی وجود ندارد، کار روی زمین و فعالیت های زراعتی مشکل می باشد، اگر زمین های زراعتی در نقاطی که امنیت وجود ندارد، تحت کشت قرار داده شود، زیر کشت خشخاش قرار می گیرد، اما پروسه جمع اوری حاصلات آن بدست طالبان می باشد.

اما بنابر عقیده کارشناسان عرصه اجتماعی و اقتصادی، امنیت و اشتغال لازم و ملزوم یکدیگر اند، اگر امنیت تأمین شود، شغل و کار افزایش پیدا می کند، جوانان مجبوریت نمی داشته باشند که به مهاجرت های اجباری تن در دهند و کشور را ترک کنند و در همین راستای بیکاری، نباید عودت مهاجران افغان از ایران به کشور یک معضل عادی پنداشته شود، زیرا حضور گسترده خانواده های عودت کننده به کشور، زمینه دسترسی به کار را باز هم تنگ تر می سازد، بنابر آن برای دستیابی به شغل و کار نیاز است تا مسئولان دولت راهکار های بهتری را سراغ نمایند تا خانواده های عودت کننده از بیکاری رنج نبرند و برای امرار معیشت خود و خانواده های شان نان بخور و نمیری را تهیه نمایند و از سرگردانی های که از عدم شغل و گسترش بیکاری به خصوص در میان جوانان ایجاد می گردد نجات پیدا کنند.